

De mens achter de prestatie

Organisaties bestaan om te presteren. Ze leveren producten en diensten, ontwikkelen innovaties, nemen beslissingen en creëren waarde voor klanten, patiënten, inwoners of sporters. Resultaten zijn daarom belangrijk. Ze geven richting, maken ontwikkeling zichtbaar en bepalen vaak het succes van een organisatie. De ambitie om goed te presteren is dan ook niet het probleem. Integendeel. Zonder ambitie ontstaat er weinig beweging en zonder prestaties verliest een organisatie uiteindelijk haar bestaansrecht.

Toch vertellen prestaties nooit het hele verhaal. Achter iedere prestatie staat immers een mens. En juist de manier waarop mensen zich verhouden tot zichzelf, tot elkaar en tot de omstandigheden bepaalt in belangrijke mate of prestaties niet alleen hoog zijn, maar ook duurzaam kunnen worden geleverd. Daarom begint onze belangstelling niet bij de vraag óf prestaties belangrijk zijn, maar bij de vraag waardoor zij mogelijk worden.

Daarom kijken wij niet alleen naar de prestatie zelf, maar ook naar degene die haar levert. Niet omdat de mens belangrijker zou zijn dan de prestatie, maar omdat prestaties uiteindelijk altijd door mensen worden gerealiseerd. Wanneer we uitsluitend aandacht hebben voor wat iemand doet en niet voor wie iemand is, lopen we het risico precies datgene over het hoofd te zien wat prestaties op de lange termijn mogelijk maakt.

De praktijk laat dat iedere dag zien. Twee mensen kunnen beschikken over dezelfde opleiding, vergelijkbare ervaring en eenzelfde talent. Toch zien we dat de één onder druk rustig blijft en verantwoordelijkheid neemt, terwijl de ander gaat twijfelen, zich terugtrekt of juist de controle probeert vast te houden. Het verschil zit dan zelden in kennis of vakmanschap alleen. Onder druk wordt zichtbaar hoe iemand als mens met zichzelf omgaat, hoe hij zich verhoudt tot anderen en in hoeverre hij in contact kan blijven met wat de situatie werkelijk van hem vraagt.

Dat heeft alles te maken met de manier waarop mensen zich ontwikkelen. Niemand vormt zichzelf in zijn eentje. Vanaf onze geboorte ontwikkelen wij ons in relatie tot anderen. In die relaties ontstaat langzaam het vertrouwen dat je er mag zijn, niet alleen wanneer je succesvol bent, maar ook wanneer je twijfelt, faalt of steun nodig hebt. Dat diepe gevoel van bestaansrecht noemen wij basiszekerheid. Het vormt geen garantie voor succes, maar wel een fundament waarop mensen kunnen bouwen wanneer de omstandigheden moeilijk worden.

Juist daardoor ontstaat ruimte om verantwoordelijkheid te nemen zonder dat iedere fout voelt als een persoonlijke mislukking. Mensen met een stevig fundament hoeven zichzelf niet voortdurend te bewijzen. Zij kunnen luisteren zonder direct in de verdediging te schieten, samenwerken zonder zichzelf te verliezen en besluiten nemen zonder de behoefte alles te controleren. Niet omdat zij sterker zijn dan anderen, maar omdat hun gevoel van eigenwaarde niet volledig afhankelijk is van hun prestaties.

Dat betekent niet dat mensen geen druk meer ervaren of geen fouten meer maken. Druk, onzekerheid en tegenslag horen bij het leven en dus ook bij organisaties. De vraag is niet of zij zich zullen aandienen, maar hoe mensen daarmee omgaan wanneer zij zich voordoen. Juist op die momenten wordt zichtbaar of iemand alleen beschikt over kennis en vaardigheden, of ook over het vermogen om aanwezig te blijven, verantwoordelijkheid te dragen en verbonden te blijven met zichzelf en met de mensen om zich heen.

Daarom geloven wij dat duurzame prestaties niet beginnen bij betere systemen, meer controle of nog een nieuw model. Zulke hulpmiddelen kunnen waardevol zijn, maar zij blijven hulpmiddelen. Uiteindelijk maken mensen het verschil. Mensen die zichzelf kennen, die bereid zijn te blijven leren, die verantwoordelijkheid nemen voor hun handelen en die ook onder druk in staat zijn verbonden te blijven met zichzelf, met elkaar en met wat de situatie werkelijk vraagt.

Dat is de reden waarom Klaassen & Co steeds opnieuw uitkomt bij de mens achter de prestatie. Niet omdat de mens belangrijker is dan de prestatie, maar omdat prestaties uiteindelijk voortkomen uit mensen. Duurzame prestaties ontstaan niet ondanks de mens, maar dankzij de mens. Daarom investeren wij niet

alleen in prestaties, maar vooral in de omstandigheden waarin mensen het beste van zichzelf én van elkaar beschikbaar kunnen maken.

Roel Klaassen, Juli 2026